

PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

LLEI

14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

La Llei 18/2001, de 31 de desembre, d'orientació agrària, defineix un marc de referència dels objectius i les línies d'actuació de la política agrària a Catalunya. El capítol V de la dita Llei, dedicat a la transformació, la comercialització i la qualitat dels productes agroalimentaris, estableix que l'objectiu en aquest àmbit és l'increment de la producció agroalimentària d'origen i qualitat diferenciats i la millora i la potenciació del control i la inspecció de la conformitat d'aquests productes agroalimentaris amb la legislació en matèria d'origen i qualitat alimentaris i de seguretat alimentària.

La varietat de les produccions agroalimentàries a Catalunya ha tingut com un dels principals efectes el desenvolupament d'una important indústria de transformació, que requereix un marc que en garanteixi i en fomenti la qualitat diferenciada.

El model alimentari de Catalunya es basa en la defensa de les característiques de seguretat, diversitat i qualitat dels productes, orientada a afavorir un millor funcionament dels intercanvis comercials i fonamentada en la diferenciació de la qualitat i l'origen d'aquests productes, en la protecció i la potenciació dels productes tradicionals i en el foment de la certificació de la qualitat i l'enfortiment dels mecanismes de seguiment, control i inspecció de la qualitat agroalimentària.

La competitivitat en el camp de la qualitat ha de permetre, així mateix, la territorialització dels productes, que ha d'esdevenir una eina indispensable per a la fixació de la població en el territori i la redistribució de l'activitat econòmica, especialment en les zones rurals amb menys possibilitats de desenvolupament.

A més de la qualitat dels aliments, cal garantir la innocuïtat d'aquests i la protecció contra els riscos que poden afectar la salut. En aquest sentit, la Llei 20/2002, del 5 de juliol, de seguretat alimentària, estableix el conjunt d'actuacions de control i d'avaluació, gestió i comunicació dels riscos alimentaris i crea l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària.

La present Llei es dicta a l'empara dels articles 9.18 i 12.1 de l'Estatut d'autonomia, que atribueixen a la Generalitat competències exclusives en l'àmbit agroalimentari, i té en compte, alhora, les normes comunitàries i estatals que són aplicables.

Aquest text legal, seguint les directrius de la Llei 18/2001, que imposa al Govern el manament de presentar al Parlament un projecte de

lleï de qualitat agroalimentària, té l'objectiu de garantir la conformitat dels productes agroalimentaris en les fases de producció, transformació i distribució, tret dels aspectes sanitaris, veterinaris i de protecció de la salut que ja són regulats per altres lleï, i establir els mecanismes de coordinació entre els organismes corresponents que garanteixin als consumidors la qualitat i la seguretat dels aliments i la lleialtat de les transaccions comercials. Així mateix, regula tot el sector, des d'una visió global, i actualitza la normativa certament dispersa que hi havia sobre aquesta matèria, fins al punt, per exemple, que les denominacions d'origen eren regulades per normes preconstitucionals.

Aquesta Llei s'estructura en cinc títols, un de preliminar i quatre més. El títol preliminar determina l'objecte de la Llei, defineix amb caràcter general els termes que s'hi empenen i delimita el concepte de producte agroalimentari, del qual exclou expressament diversos productes i substàncies.

El títol I es divideix en quatre capítols, el primer dels quals s'ocupa dels objectius de la Llei en relació amb la qualitat agroalimentària.

El capítol II defineix i regula les denominacions d'origen protegides (DOP) i les indicacions geogràfiques protegides (IGP) i el procediment per a aprovar-ne el reconeixement. Cal remarcar que aquesta Llei introdueix la consideració dels consells reguladors de les DOP i les IGP com a corporacions de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, a diferència de la normativa anterior, en què eren definides com a òrgans desconnexats de l'Administració. Aquest canvi té l'objectiu d'adaptar el sector agroalimentari per donar més rellevància als productors i els elaboradors en l'autoregulació del sector, i en tots els casos reserva a l'Administració les funcions de tutela i supervisió sobre el funcionament dels consells reguladors i sobre llur adaptació a les determinacions de la Llei. D'altra banda, la Llei estableix que el control i la certificació de les DOP i les IGP poden ésser fets bé pel consell regulador mateix, que ha de respectar en tots els casos la separació de les funcions de gestió i de certificació, o bé per una entitat externa de certificació i control que compleixi la norma UNE-EN-45011.

El capítol III del títol I regula altres figures de protecció de la qualitat, com són l'especialitat tradicional garantida, la denominació geogràfica i la marca de qualitat alimentària, una figura que ja existia, però que no era regulada per cap norma amb rang de lleï. S'estableix també el procediment de reglamentació dels productes de la marca de qualitat alimentària, que és propietat de la Generalitat, i es crea la Comissió Catalana de la Marca de Qualitat Alimentària, amb la finalitat que les diferents parts que integren el sector agroalimentari participin en els informes preceptius sobre la reglamentació de la marca.

El capítol IV d'aquest títol regula les entitats de certificació i control com a entitats independents i privades, n'estableix les obligacions i determina els procediments aplicables en el cas que incompleixin llurs funcions.

El títol II és dedicat a l'artesania alimentària, fins ara regulada per normes de caràcter reglamentari, que s'ha volgut incorporar a la Llei amb

substantivitat pròpia, atesa la importància que té per al sector agroalimentari de Catalunya el manteniment de petites empreses artesanes que conserven valors econòmics, culturals o socials propis.

El títol III regula l'assegurament de la qualitat agroalimentària, amb la finalitat de garantir la conformitat dels productes agroalimentaris i la competència lleial en les transaccions comercials. El títol es divideix en tres capítols, el primer dels quals en defineix l'objecte i l'àmbit d'aplicació, partint d'un concepte global que inclou les fases de producció, transformació i comercialització dels productes agroalimentaris.

El capítol II, dedicat als operadors agroalimentaris, n'estableix les obligacions relatives a la informació, a la determinació d'un sistema intern de control de qualitat i a la tramitació de les reclamacions i la retirada de productes. Així mateix, regula la identificació i l'enregistrament dels productes agroalimentaris i els documents d'acompanyament, i determina i regula la prohibició dels productes no conformes. Hi té una importància especial la regulació de la traçabilitat dels productes agroalimentaris. Es tracta d'un dels pilars de la qualitat d'aquests productes, que queda garantida per l'exigència als operadors agroalimentaris de l'establiment i la gestió d'un sistema d'assegurament de la traçabilitat.

El capítol III d'aquest títol III regula el marc dins el qual els òrgans de l'Administració encarregats de les funcions d'inspecció i control poden vetllar pel compliment de les obligacions dels operadors agroalimentaris, i estableix els mecanismes necessaris perquè puguin acomplir amb eficàcia aquestes tasques, ja que és per mitjà de la investigació de les infraccions i de les pràctiques que puguin ésser susceptibles d'infringir la normativa que se n'ha de poder garantir el compliment i assegurar, per tant, la qualitat agroalimentària.

D'altra banda, aquest capítol permet que en determinats supòsits, mitjançant convenis o acords amb altres departaments o altres administracions, la inspecció i el control es puguin estendre als mercats majoristes de destinació i al comerç minorista, cosa que ha de permetre una actuació integral en tota la cadena alimentària, des de l'origen fins al punt de venda.

El títol IV regula exhaustivament el règim sancionador i tipifica les conductes que poden distorsionar o falsejar el funcionament normal del sector agroalimentari i dels sistemes de protecció de la qualitat o que poden perjudicar la qualitat dels productes, la transparència de les transaccions comercials o els consumidors. Aquesta regulació aplega i refon normes certament disperses, àdhuc de caràcter reglamentari.

El primer dels dos capítols d'aquest títol regula estrictament les infraccions i les sancions aplicables i el segon estableix els principis del procediment sancionador, que ha d'ésser completat per reglament. La Llei introdueix, com a novetat, la possibilitat de formular advertiments als operadors a propòsit de certes irregularitats de caràcter lleu que no arribin a ésser considerades infraccions.

Finalment, la Llei conté deu disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries i tres

disposicions finals, que limiten la vigència dels actuals consells reguladors, obligats a adaptar-se a la nova normativa en el termini de divuit mesos; regulen diverses qüestions relatives a registres administratius, i determinen el caràcter supletori d'aquesta Llei respecte a les normes reguladores de la producció agrària ecològica i de la producció integrada.

Article 1 Objecte

Es objecte d'aquesta Llei:

a) Regular els distintius d'origen i qualitat dels productes agroalimentaris, exceptuant-ne els productes regulats per la Llei 15/2002, del 27 de juny, d'ordenació vitivinícola.

b) Establir normes per a garantir la qualitat i la conformitat dels productes agroalimentaris a la normativa comunitària i a la resta de disposicions que els siguin aplicables, i assegurar la protecció dels drets i els interessos legítims dels productors agraris, dels operadors econòmics, dels professionals del sector agroalimentari i dels consumidors finals.

c) Establir les obligacions dels operadors econòmics i dels professionals del sector agroalimentari i regular la inspecció, el control i el règim sancionador en matèria de qualitat i conformitat agroalimentàries.

Article 2

Ambit d'aplicació material

Aquesta Llei s'aplica a totes les actuacions que es duen a terme en el territori de Catalunya en matèria de distintius d'origen i qualitat dels productes agroalimentaris i en matèria de conformitat dels processos de producció, transformació i comercialització de productes agroalimentaris, sens perjudici del que disposen les normatives específiques en matèria de disciplina de mercat i de defensa dels consumidors i usuaris.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Productes agroalimentaris: els productes o les substàncies, incloses les begudes, que siguin destinats o hi hagi probabilitats raonables que hagin d'ésser destinats a l'alimentació humana i a l'alimentació animal, tant si es tracta de productes convencionals com si es tracta de productes diferenciats o revalorats, excloent-ne els productes següents:

Primer. Les llavors.

Segon. Els medicaments.

Tercer. Els productes zosanitaris.

Quart. Els productes fitosanitaris.

Cinquè. Els pinsos medicamentosos.

Sisè. Els aliments infantils i dietètics.

Setè. Els cosmètics.

Vuitè. El tabac i els productes que en derivin.

b) Matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries: els productes o les substàncies que siguin emprats o hi hagi probabilitats raonables que hagin d'ésser emprats en la producció, la transformació o la comercialització agroalimentàries, inclosos les primeres matèries, els fertilitzants agrícoles, els additius, els productes intermedis, els productes acabats i els productes d'addició; els envasos i les etiquetes dels productes agroalimentaris i els documents que hi van associats; les eines i les instal·lacions emprades per a la producció,

la transformació i la comercialització agroalimentàries, i, en general, les activitats i els serveis que s'hi relacionen directament.

c) Traçabilitat: la capacitat de reconstruir l'historial dels productes agroalimentaris i de les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries, mitjançant l'establiment i el manteniment actualitzat d'un sistema de procediments d'enregistrament de dades predefinides que constin per escrit i identifiquin el lot o la partida i, si escau, la unitat o individu, tant en les empreses com durant la circulació dels productes, amb vista a permetre'n el seguiment en l'espai i en el temps, al llarg de totes les etapes de producció, transformació i comercialització, i amb l'objectiu de poder conèixer també les característiques qualitatives dels productes, les condicions en què han estat produïts i distribuïts, i la identitat i la localització dels operadors agroalimentaris que hi han intervingut.

d) Operadors agroalimentaris: les persones físiques o jurídiques que duen a terme, amb ànim de lucre o sense, activitats relacionades amb qualsevol de les etapes de producció, transformació i comercialització de productes agroalimentaris, inclosos els titulars d'explotacions agràries o ramaderes dedicades a la producció de productes agroalimentaris amb distintius d'origen i qualitat.

e) Etapes de la producció, la transformació i la distribució de productes agroalimentaris: totes les fases que van des de la producció primària fins a la comercialització d'un producte agroalimentari o d'una matèria o un element per a la producció i la comercialització agroalimentàries, específicament les activitats de producció, fabricació, elaboració, manipulació, processament, preparació, tractament, condicionament, envasament, embotellament, embalatge, etiquetatge, dipòsit, emmagatzematge, exposició, conservació, expedició, transport, circulació, importació, exportació, venda i subministrament.

f) Comercialització: la possessió, la tinença, l'emmagatzematge o el dipòsit de productes agroalimentaris i de matèries i elements per a la producció i la distribució amb l'objectiu de vendre'ls, d'oferir-los a la venda o de sotmetre'ls a qualsevol altra forma de transferència o cessió, gratuïta o no gratuïta.

g) Conformitat: condició dels productes agroalimentaris que es corresponen amb els principis que defineixen la qualitat.

TÍTOL I

Protecció, control i certificació de la qualitat agroalimentària. Denominacions d'origen, indicacions geogràfiques i marques de qualitat

CAPÍTOL I

Qualitat agroalimentària

Article 4

Qualitat agroalimentària

1. Pel que fa a la qualitat agroalimentària, l'objectiu d'aquesta Llei és regular el marc de les denominacions d'origen, les indicacions geogràfiques, les especialitats tradicionals i les marques de qualitat, i llurs òrgans de gestió, en el marc de la normativa comunitària.

2. El departament competent en matèria agroalimentària, juntament amb els òrgans de gestió dels distintius d'origen i qualitat, ha de:

a) Fomentar entre els productors, els transformadors i els comercialitzadors la utilització voluntària dels diversos distintius d'origen i qualitat, per tal d'incrementar la producció agroalimentària de qualitat diferenciada a Catalunya.

b) Establir mesures que afavoreixin les iniciatives de col·laboració, interacció i sinergia entre els operadors de la cadena de producció, transformació i comercialització, amb la finalitat d'incrementar el mercat de productes de qualitat diferenciada.

c) Contribuir a la promoció dels productes de qualitat diferenciada en el mercat intern i internacional.

d) Preservar i revalorar el patrimoni dels productes agroalimentaris de Catalunya i l'artesania alimentària.

CAPÍTOL II

Denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides

Article 5

Conceptes de denominació d'origen protegida i d'indicació geogràfica protegida

1. S'entén per denominació d'origen protegida (DOP) la denominació emprada per a designar els productes agroalimentaris procedents d'un lloc o una zona geogràfica determinats que deguin exclusivament o fonamentalment llurs característiques al medi geogràfic, tenint en compte els factors naturals i humans, i que siguin produïts, transformats i elaborats en el lloc o la zona geogràfica que dóna nom a la denominació, incloses les denominacions tradicionals de productes agroalimentaris, geogràfiques o no, si compleixen els requisits damunt establerts.

2. S'entén per indicació geogràfica protegida (IGP) la denominació emprada per a designar els productes agroalimentaris procedents d'un lloc, una zona geogràfica o, excepcionalment, un país que degui la qualitat especial, la reputació o una altra característica concreta a llur origen geogràfic i que siguin produïts, transformats o elaborats en el lloc, la zona o el país que dóna nom a la indicació.

Article 6

Protecció de les denominacions d'origen protegides i de les indicacions geogràfiques protegides

1. Els noms geogràfics continguts en una denominació d'origen protegida (DOP) o en una indicació geogràfica protegida (IGP) són béns de titularitat pública, no poden ésser objecte d'alienació ni de gravamen i queden protegits davant usos diferents dels que són regulats per aquesta Llei, per les normes que la desenvolupin i per la resta de normes que els siguin aplicables.

2. La protecció de les denominacions d'origen protegides (DOP) i de les indicacions geogràfiques protegides (IGP) s'estén a totes les fases de comercialització dels productes, incloent la presentació, l'etiquetatge, la publicitat i la documentació comercial, i implica la prohibició d'emprar qualsevol indicació falsa o enganyosa pel que fa a la procedència, l'origen, la naturalesa o les característiques essencials dels productes en l'etiquetatge, l'envàs o l'embalatge, en la publicitat i en els documents que hi tinguin relació.

3. La protecció d'una denominació d'origen protegida (DOP) o d'una indicació geogràfica protegida (IGP) implica el dret exclusiu dels productors i els elaboradors d'emprar la denominació registrada. Únicament els productors i els elaboradors poden afegir a l'etiqueta i a la publicitat de llurs productes, a més de la denominació registrada, la denominació d'origen protegida (DOP) o la indicació geogràfica protegida (IGP) i tenen dret a emprar en exclusiva el símbol comunitari, dissenyat específicament per a les DOP i les IGP.

4. Les marques, els noms comercials o les raons socials que fan referència als noms geogràfics protegits únicament es poden emprar en productes que hi tinguin dret.

5. No es poden emprar els noms protegits en la designació, la presentació o la publicitat de productes agroalimentaris sense dret a protecció, encara que aquests noms siguin traduïts a altres llengües o precedits d'expressions com tipus, estil, gust, imitació, o altres de similars, tot i que indiquin el veritable origen del producte. Igualment és prohibit emprar expressions del tipus manipulat, produït, envasat a, elaborat a, o altres d'anàlogues, o qualsevol altra pràctica que pugui induir els consumidors a error.

Article 7

Procediment de reconeixement de les denominacions d'origen protegides i les indicacions geogràfiques protegides

1. Les sol·licituds de noves denominacions d'origen protegides (DOP) o d'indicacions geogràfiques protegides (IGP) s'han de presentar al departament competent en matèria agroalimentària. Poden sol·licitar aquest reconeixement les agrupacions de productors o transformadors o, en casos excepcionals, les persones físiques o jurídiques, d'acord amb el que estableix la normativa de la Comunitat Europea.

2. Els sol·licitants de reconeixement d'una denominació d'origen protegida (DOP) o una indicació geogràfica protegida (IGP) han d'acreditar la vinculació professional, econòmica i territorial amb els productes per als quals se sol·licita la inscripció, per llur condició de productors o transformadors que exerceixen l'activitat en l'àmbit geogràfic de la denominació.

3. S'ha d'establir per reglament el procediment d'inscripció al registre de la Comunitat Europea de denominacions d'origen protegides (DOP) o d'indicacions geogràfiques protegides (IGP) i, si escau, el procediment per a modificar aquest reglament.

4. Un cop instruït el procediment de sol·licitud de registre o de modificació d'aquest, el conseller o consellera competent en matèria agroalimentària n'ha d'ordenar el reconeixement, amb caràcter provisional, fins que la Comunitat Europea n'aprovi o en denegui el registre i, si escau, concedeixi la gestió de la denominació d'origen protegida (DOP) o la indicació geogràfica protegida (IGP).

Article 8

Consells reguladors de les denominacions d'origen protegides i les indicacions geogràfiques protegides

1. Els consells reguladors es constitueixen com a corporacions de dret públic a les quals s'atribueix la gestió de les denominacions d'origen protegides (DOP) i les indicacions geogràfiques protegides (IGP) amb les funcions que

determinen aquesta Llei i els reglaments que la desenvolupin.

2. Les competències de cada consell regulador resten limitades als productes protegits per la denominació d'origen protegida (DOP) o per la indicació geogràfica protegida (IGP), en qualsevol fase de producció, condicionament, emmagatzematge, circulació i comercialització, i a les persones inscrites en els registres que pertoquin.

3. Els consells reguladors tenen personalitat jurídica pròpia, autonomia econòmica i plena capacitat d'obrar per al compliment de llurs funcions. Estan subjectes, amb caràcter general, al règim de dret privat, tret de les actuacions que impliquen l'exercici de funcions o potestats públiques, en les quals els consells reguladors resten subjectes al dret administratiu.

4. El departament competent en matèria agroalimentària exerceix la tutela administrativa dels consells reguladors.

5. La constitució, l'estructura i el funcionament dels consells reguladors s'han de basar en els principis següents:

- Representació democràtica.
- Representativitat dels interessos econòmics dels diversos sectors que integren la denominació d'origen protegida (DOP) o la indicació geogràfica protegida (IGP).
- Representació paritària entre els productors, els elaboradors i els comercialitzadors.
- Autonomia en la gestió i l'organització dels processos electorals d'elecció de llurs òrgans rectors.

6. Integren el consell regulador de la denominació d'origen protegida (DOP) o de la indicació geogràfica protegida (IGP) els titulars productors i, si escau, els elaboradors inscrits en els registres de la denominació.

7. Els òrgans dels consells reguladors són la comissió rectora, el president o presidenta i tot altre òrgan que estableixin els estatuts.

8. La comissió rectora dels consells reguladors és elegida per sufragi lliure, directe, igual i secret entre tots els membres inscrits en els registres corresponents. El vot de cadascun dels vocals té el mateix valor en la presa de decisions del consell regulador. En el supòsit de l'article 11, la comissió gestora nomenada ha de fer noves eleccions en el termini de seixanta dies.

9. El president o presidenta del consell regulador n'exerceix la representació legal i en presideix habitualment els òrgans, llevat dels supòsits que determinin els estatuts.

10. El secretari o secretària és designat pel president o presidenta del consell regulador, un cop escoltada la comissió rectora. Assisteix a les reunions de la comissió rectora, amb veu però sense vot, i té les funcions de prestar-li suport tècnic i administratiu, assessorar-la d'acord amb el dret, estendre l'acta de les reunions i fer les certificacions que li sol·licitin els membres de la comissió.

11. El conseller o consellera competent en matèria agroalimentària ha de designar dos vocals tècnics de la comissió rectora, amb veu però sense vot, que han de vetllar pel compliment de la legislació i la normativa aplicables.

12. El conseller o consellera competent en matèria agroalimentària pot encomanar als consells reguladors la gestió dels béns i els serveis de titularitat dels quals sigui de la Generalitat, amb l'objectiu que puguin complir llurs finalitats i exercir llurs funcions amb l'eficàcia i l'agilitat màximes.

13. Correspon als consells reguladors l'organització dels processos d'elecció dels òrgans rectors respectius.

Article 9

Finalitats i funcions

1. Les finalitats dels consells reguladors són la representació, la defensa, la garantia i la promoció de la denominació d'origen protegida (DOP) o de la indicació geogràfica protegida (IGP).

2. Les funcions dels consells reguladors són:

- Fomentar les denominacions d'origen protegides (DOP) i les indicacions geogràfiques protegides (IGP).

- Gestionar els registres de productors, elaboradors i comercialitzadors.

- Proposar modificacions del reglament de les denominacions d'origen protegides (DOP) i de les indicacions geogràfiques protegides (IGP).

- Expedir els certificats d'origen, els precintes de garantia i el control de lots, amb inclusió de l'autorització de les etiquetes i les contraetiquetes dels productes emparats.

- Confeccionar les estadístiques de producció, elaboració, comercialització dels productes emparats i tota la resta d'informacions que els siguin requerides, i presentar-les al departament competent en matèria agroalimentària perquè en prengui coneixement.

- Autoritzar i controlar l'ús de les etiquetes utilitzables en els productes protegits exclusivament en els aspectes que afectin la denominació d'origen protegida (DOP) o la indicació geogràfica protegida (IGP).

- Establir i gestionar les quotes obligatòries per al finançament del consell regulador mateix, d'acord amb el reglament intern.

- Elaborar i aprovar els pressupostos de la manera que determini el reglament intern.

- Adoptar els mecanismes necessaris per a garantir l'origen dels productes i llurs processos de producció, elaboració i comercialització.

- Encarregar la certificació d'acord amb el que estableix l'article 13.

- Establir els requisits mínims de control a què han d'ésser sotmesos els operadors inscrits en totes i cadascuna de les fases de producció, elaboració i comercialització dels productes emparats per cada denominació d'origen protegida (DOP) o indicació geogràfica protegida (IGP), i, si escau, els mínims de control per a la concessió inicial i per al manteniment de la certificació.

- Vetllar pel prestigi de les denominacions d'origen protegides (DOP) i les indicacions geogràfiques protegides (IGP) i denunciar-ne, si escau, qualsevol ús incorrecte davant els òrgans administratius i jurisdiccionals competents en la matèria.

- Promocionar les característiques específiques dels productes i informar-ne els consumidors.

Article 10

Reconeixement dels consells reguladors

1. Les agrupacions o, excepcionalment, les persones físiques o jurídiques que vulguin obtenir la qualificació de consell regulador n'han de presentar la sol·licitud al departament competent en matèria agroalimentària.

2. S'han d'establir per reglament els requisits formals i materials i el procediment de re-

coneixement per a obtenir la qualificació de consell regulador.

3. El conseller o consellera competent en matèria agroalimentària ha de dictar la resolució de reconeixement del consell regulador, si aquest compleix els requisits legals establerts, vista la proposta prèvia formulada per l'òrgan administratiu competent en matèria de qualitat agroalimentària. En el cas que la resolució sigui denegatòria, les persones interessades poden impugnar-la davant la jurisdicció contenciosa administrativa, amb la interposició prèvia, de caràcter potestatiu, del recurs de reposició.

Article 11

Incompliment de les obligacions dels consells reguladors

1. En el cas que un consell regulador incompleixi les obligacions que li són pròpies, se li ha de fer un advertiment perquè s'esmeni.

2. En el cas de persistència de l'incompliment de les obligacions pròpies del consell regulador, el departament competent en matèria agroalimentària en pot suspendre els òrgans de govern en llurs funcions per un període màxim de tres mesos i nomenar una comissió gestora que n'exerceixi les funcions mentre duri la suspensió.

3. L'incompliment de les obligacions dels consells reguladors té caràcter greu si, de l'expedient administratiu que instrueix a aquests efectes l'òrgan competent en matèria de qualitat agroalimentària, es palesa que hi concorren la reincidència o la reiteració, la mala fe, l'incompliment deliberat o la pertorbació manifesta de l'interès públic. L'incompliment greu dona lloc a la revocació de la qualificació o a la suspensió temporal dels càrrecs del consell regulador per un període d'entre tres i sis mesos. En aquest supòsit, el departament competent en matèria agroalimentària ha de nomenar una comissió gestora mentre duri la suspensió temporal o mentre no siguin elegits els nous òrgans de govern.

4. S'ha de determinar per reglament el procediment a què fan referència els apartats 2 i 3, en el qual, en tots els casos, s'ha de donar audiència al consell regulador.

Article 12

Sistemes de control

1. Els consells reguladors estan sotmesos a auditories anuals tècniques, econòmiques, financeres o de gestió, efectuades pels òrgans de l'Administració de la Generalitat competents en la matèria o per entitats privades designades específicament per l'Administració de la Generalitat.

2. Els consells reguladors han d'establir els mecanismes que garanteixin l'origen i els processos de producció, elaboració, etiquetatge i comercialització dels productes.

3. Els consells reguladors han de comunicar al departament competent en matèria agroalimentària la composició dels òrgans de govern respectius, les modificacions posteriors que s'hi puguin produir, el nomenament del secretari o secretària i, si escau, el seu cessament.

4. El departament competent en matèria agroalimentària ha de vetllar perquè es compleixin les normes establertes per aquesta Llei pel que fa al funcionament dels consells reguladors.

5. Les decisions que prenguin els òrgans de govern de les denominacions d'origen protegi-

des (DOP) o les indicacions geogràfiques protegides (IGP) en exercici de llurs potestats administratives poden ésser objecte de recurs d'alçada davant el director o directora general competent en matèria de qualitat agroalimentària, de conformitat amb la legislació sobre el procediment administratiu comú.

Article 13

Control i certificació de les denominacions d'origen protegides i les indicacions geogràfiques protegides

1. El control i la certificació dels productes emparats per una denominació d'origen protegida (DOP) o una indicació geogràfica protegida (IGP) poden ésser efectuats:

a) Pel consell regulador mateix, sempre que en l'organigrama quedin clarament separades les funcions de gestió i les de certificació.

b) Per un organisme independent de control que estigui inscrit en el registre corresponent del departament competent en matèria agroalimentària.

c) En casos excepcionals, per un organisme públic, que ha d'actuar d'acord amb el que estableix aquesta Llei sobre el control oficial d'aliments.

2. En els casos a què fa referència l'apartat 1.a) i 1.b), els organismes que estenguin la certificació han de complir la norma sobre requisits generals per a entitats que certifiquen els productes (UNE-EN-45011, o la norma que la substitueixi). A aquest efecte, els dits organismes han de complir els requisits que estableix el reglament de desenvolupament d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Altres figures de protecció de la qualitat

Article 14

Especialitat tradicional garantida

1. L'especialitat tradicional garantida (ETG) és una certificació de característiques específiques que reconeix, mitjançant el registrament, un producte agroalimentari que té una composició tradicional o que ha estat obtingut a partir de primeres matèries tradicionals o mitjançant un mètode de producció o transformació de tipus tradicional.

2. L'obtenció de la certificació d'especialitat tradicional garantida (ETG) obliga els operadors a respectar-ne el plec de condicions i a protegir una recepta, tot i que el producte pot ésser elaborat en qualsevol estat membre de la Comunitat Europea.

Article 15

Protecció de les especialitats tradicionals garantides

La protecció de les especialitats tradicionals garantides (ETG) s'estructura en dos àmbits:

a) L'especialitat tradicional garantida amb reserva de nom. Els elaboradors que compleixen el plec de condicions tenen el dret d'emprar el nom regulat, la denominació ETG i el símbol comunitari específic.

b) L'especialitat tradicional garantida sense reserva de nom. Tots els elaboradors poden emprar lliurement el nom regulat, però solament els que compleixin el plec de condicions poden emprar la denominació ETG i el símbol comunitari.

Article 16

Sol·licituds de reconeixement d'una especialitat tradicional garantida

Poden sol·licitar la certificació de l'especialitat tradicional garantida les agrupacions de productors, elaboradors i comercialitzadors de productes agroalimentaris, d'acord amb la normativa comunitària aplicable.

Article 17

Certificació de les especialitats tradicionals garantides

El control i la certificació dels productes que tenen la denominació d'especialitat tradicional garantida (ETG) han d'ésser efectuats per una entitat de certificació que compleixi la norma UNE-EN-45011, o la norma que la substitueixi, i que estigui inscrita en el registre corresponent del departament competent en matèria agroalimentària. Aquestes entitats han de sol·licitar prèviament l'autorització del dit departament per a exercir llurs funcions de control i certificació i han de comunicar a l'òrgan competent en la matèria la relació de productors als quals certifiquen el producte.

Article 18

Marca de qualitat alimentària

1. La marca de qualitat alimentària és una marca propietat de la Generalitat que s'atorga a productes agroalimentaris que tenen unes característiques diferencials fixades per un reglament específic, que compleixen els graus superiors de les normes de qualitat i que són controlats i certificats per una entitat externa.

2. El dret d'ús de la marca de qualitat alimentària és reservat a operadors d'estats membres de la Comunitat Europea.

3. S'ha d'establir per reglament el distintiu de marca de qualitat alimentària.

4. Els productors i els elaboradors poden fer ús voluntari del distintiu de marca Q en l'etiquetatge d'un producte en els supòsits que determini la Comissió Catalana de la Marca de Qualitat Alimentària.

Article 19

Procediment de reglamentació dels productes de la marca de qualitat alimentària

1. Els productors i els elaboradors, o llurs agrupacions, poden sol·licitar al departament competent en matèria agroalimentària la reglamentació de la marca de qualitat alimentària per a un producte determinat.

2. S'ha d'establir el procediment de reglamentació de la marca de qualitat alimentària dels productes per als quals se sol·licita, per a la qual cosa són requisits indispensables:

a) La justificació del caràcter diferencial del producte pel que fa a la seva qualitat.

b) El projecte de reglamentació del producte per al qual se sol·licita la marca de qualitat alimentària.

3. S'han d'establir per reglament les condicions i el procediment per a tenir l'adjudicació de la marca de qualitat alimentària i poder-ne fer ús.

Article 20

Control i certificació de la marca de qualitat alimentària

1. Els adjudicataris de la marca de qualitat alimentària, Q, n'han d'encomanar el control i la certificació a una entitat que compleixi la nor-

ma UNE-EN-45011, o la norma que la substitueixi, i que estigui inscrita en el Registre d'Entitats de Control i Certificació del departament competent en matèria agroalimentària.

2. El procediment de control i certificació de les marques de qualitat s'ha d'establir per reglament.

Article 21

Comissió catalana de la marca de qualitat alimentària

1. Amb l'objectiu d'emetre informes sobre els reglaments de les marques de qualitat alimentària, es crea la Comissió Catalana de la Marca de Qualitat Alimentària. En aquesta Comissió hi ha d'haver representades les organitzacions professionals agràries més representatives, els consumidors i els especialistes reconeguts en la matèria, els organismes de certificació i els representants de l'Administració.

2. Les funcions, el funcionament i els integrants de la Comissió Catalana de la Marca de Qualitat Alimentària s'han d'establir per reglament.

Article 22

Denominació geogràfica

Tenen el dret al reconeixement de denominació geogràfica les begudes espirituoses elaborades en la zona geogràfica que li dona el nom i de la qual obtenen el caràcter i les qualitats definitives, regulades i relacionades per la normativa establerta per la Comunitat Europea. S'han d'establir per reglament el plec de condicions que han de complir aquestes denominacions i, si escau, els òrgans de gestió i certificació respectius.

Article 23

Producció integrada o ecològica

Els productes agroalimentaris obtinguts per mitjà de sistemes de producció integrada o ecològica han de tenir la seva pròpia reglamentació i poden fer ús del distintiu que ho acredita.

Article 24

Producció transgènica

En el cas dels productes agroalimentaris modificats genèticament o que continguin productes modificats genèticament s'ha de fer constar aquest fet d'acord amb el que es determini per reglament.

CAPÍTOL IV

Entitats de control i certificació

Article 25

Entitats de control i certificació

Les entitats de control i certificació són entitats independents, públiques o privades, i imparcials, que duen a terme el control i la certificació dels processos de producció, elaboració i comercialització, i de les característiques fisicoquímiques, organolèptiques i específiques que defineixen un producte emparat per una denominació d'origen protegida (DOP), una identificació geogràfica protegida (IGP), una marca de qualitat alimentària, una certificació d'especialitat tradicional garantida (ETG) i altres distintius.

Article 26

Registre d'entitats de control i certificació

1. Es crea el Registre d'Entitats de Control i Certificació, en el qual s'han d'inscriure les entitats de control i certificació que hagin estat reconegudes.

2. Les entitats de control i certificació han de complir les normes UNE-EN-45004 i UNE-EN-45011 o les normes que les substitueixin.

3. S'han d'establir per reglament les condicions que han de complir les entitats perquè puguin ésser reconegudes com a entitats de control i certificació, la forma de tramitació d'aquest reconeixement i, si escau, les modificacions.

Article 27

Incompliments de les entitats de control i certificació

1. En el cas que les entitats de control i certificació incompleixin les funcions que tenen assignades, se'ls ha de fer un advertiment perquè esmenin les irregularitats detectades.

2. En el cas de persistència d'un incompliment de les funcions d'una entitat de control i certificació o que, de l'incompliment, en resulti un control insuficient o una certificació incorrecta, el departament competent en matèria agroalimentària pot acordar-ne la baixa del Registre d'Entitats de Control i Certificació.

3. S'ha de determinar per reglament el procediment a què fan referència els apartats 1 i 2, en el qual, en tots els casos, s'ha de donar audiència a l'entitat de control i certificació.

TÍTOL II

Artesania alimentària i productes de la terra

Article 28

Artesania alimentària

1. Als efectes d'aquesta Llei, es considera artesania alimentària l'activitat d'elaboració i transformació de productes alimentaris que compleixen els requisits que assenyalen la legislació en aquesta matèria i estan subjectes, durant tot el procés productiu, a unes condicions que garanteixen als consumidors un producte final individualitzat, de bona qualitat i amb característiques diferencials, obtingudes gràcies a les petites produccions controlades per la intervenció personal artesana.

2. L'objectiu de la distinció d'artesania alimentària és reconèixer i fomentar els valors econòmics, culturals i socials que aquesta activitat significa a Catalunya per a contribuir a la preservació i la conservació de les petites empreses familiars que elaboren productes agroalimentaris.

Article 29

Artesans alimentaris

1. Es considera artesà o artesana alimentari la persona que duu a terme una de les activitats relacionades en el Repertori d'oficis d'artesania alimentària i que té el carnet que ho acredita, lliurat pel departament competent en matèria agroalimentària.

2. S'ha d'establir per reglament el Repertori d'oficis d'artesania alimentària.

Article 30

Mestres artesans

Es consideren mestres artesans alimentaris els qui compleixen uns determinats mèrits de creativitat i coneixements en el camp de l'artesania

alimentària, i, per iniciativa pròpia o a proposta de les entitats de representació i defensa dels interessos professionals dels artesans alimentaris, amb l'informe previ de la Comissió d'Artesania Alimentària, tenen el diploma que ho acredita, lliurat pel departament competent en matèria agroalimentària.

Article 31

Empreses artesanals

Es consideren empreses artesanals alimentàries les que duen a terme una activitat inclosa en el Repertori d'oficis d'artesania alimentària i que compleixen les condicions establertes per reglament.

Article 32

Comissió d'Artesania Alimentària Catalana

1. Es crea la Comissió d'Artesania Alimentària Catalana, integrada per representants dels departaments de l'Administració de la Generalitat competents en la matèria, de les organitzacions sectorials i de les organitzacions de consumidors.

2. La Comissió d'Artesania Alimentària Catalana té les funcions següents:

a) Estudiar i proposar les disposicions reguladores de les condicions que calen per a atorgar el carnet d'artesà o artesana o de mestre artesà o mestra artesana alimentaris, tenint en compte els títols concedits per les escoles professionals o gremials.

b) Estudiar i proposar els reglaments per a l'establiment d'empreses i productes artesanals.

c) Estudiar i proposar noves activitats artesanals alimentàries que es puguin incorporar a les que inicialment s'han inclòs en el Repertori d'oficis d'artesania alimentària.

d) Estudiar i proposar les condicions que regulen la utilització en l'etiquetatge i la propaganda dels termes artesà/artesana i artesanal pel que fa als productes i les activitats alimentàries.

e) Proposar mesures destinades al foment i la protecció de l'artesanat alimentari.

f) Estudiar i proposar la normativa que defineixi l'estatut dels mestres artesans alimentaris.

Article 33

Inventari de productes de la terra

1. L'Inventari de productes de la terra és una relació, que el departament competent en matèria agroalimentària ha d'elaborar i mantenir actualitzada, dels productes agroalimentaris típics i tradicionals de les comarques de Catalunya, independentment que estiguin protegits o no n'estiguin, mitjançant un distintiu referit a l'origen i la qualitat del producte.

2. L'objectiu principal de l'Inventari de productes de la terra és preservar i revalorar aquest patrimoni, fent-ne la caracterització i el seguiment històric.

TÍTOL III

Assegurament de la qualitat agroalimentària

CAPÍTOL I

Objecte i àmbit d'aplicació

Article 34

Finalitats i àmbit d'aplicació

1. La finalitat de l'assegurament de la qualitat agroalimentària és garantir la conformitat

dels productes agroalimentaris i la competència lleial de les transaccions comercials dels operadors agroalimentaris.

2. L'àmbit d'aplicació d'aquest títol III s'estén a totes les etapes de la producció, la transformació i la comercialització dels productes, les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries. Se n'exclouen les fases corresponents als mercats majoristes de destinació i al comerç al detall o minorista, llevat dels supòsits de l'article 45.3.

3. S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquest títol III els aspectes en què intervé qualsevol component regulat per normes sanitàries, veterinàries o relatives a la seguretat física de les persones o els animals, especialment les qüestions relacionades amb la salut, el control microbiològic, la inspecció veterinària, el control de punts crítics, el control de residus en animals, carns i vegetals, o amb la normativa sobre substàncies perilloses i medi ambient.

4. No tenen la consideració de producte agroalimentari, als efectes d'aquest títol III, a més dels exclosos per l'article 3.1, els animals vius i les plantes abans de la collita.

CAPÍTOL II

Operadors agroalimentaris

Article 35

Obligació general de conformitat

Els productes agroalimentaris produïts o comercialitzats a Catalunya han de respondre a la normativa vigent en aquesta matèria, a la lleialtat de les transaccions comercials i a la normativa de protecció dels consumidors.

Article 36

Obligacions generals dels operadors agroalimentaris

1. Els operadors agroalimentaris han d'assegurar i garantir que els productes agroalimentaris i les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries compleixen la legislació vigent en matèria de qualitat i conformitat.

2. Els operadors agroalimentaris tenen l'obligació d'assabentar els òrgans competents en la matèria de tota forma de frau, falsificació, alteració, adulteració, abús, negligència o qualsevol altra pràctica que indueixi a engany altres operadors agroalimentaris o els consumidors i perjudiqui o posi en risc la qualitat dels productes agroalimentaris, la protecció dels consumidors o els interessos generals, econòmics o socials del sector agroalimentari.

3. En el cas que un operador consideri que algun dels productes agroalimentaris o alguns elements i matèries per a la producció i la comercialització agroalimentàries que ha comercialitzat no compleixen la legislació vigent en matèria de qualitat i conformitat, ho ha de comunicar immediatament a l'Administració.

4. Els operadors agroalimentaris que produeixen o comercialitzen productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries tenen l'obligació d'informar els receptors o els consumidors de les característiques essencials i qualitatives i de les condicions de producció i distribució que afectin la qualitat del producte, i s'han d'assegurar que la informació relativa a l'etiquetatge, la publicitat, la presentació, inclosos la forma,

l'aparença o l'envasament i els materials d'envasament dels productes agroalimentaris o les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries, no indueixen a engany els receptors i els consumidors.

5. Els operadors agroalimentaris han de disposar dels elements necessaris que demostrin la veracitat i l'exactitud de les informacions facilitades o que fan figurar en l'etiquetatge, els documents d'acompanyament, els documents comercials, la publicitat i la presentació dels productes agroalimentaris, les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries que comercialitzen, i també dels productes emprats en la producció o la transformació d'aquests.

6. En el cas que els operadors agroalimentaris no presentin la informació que els requereixen els serveis d'inspecció, s'entén que es tracta d'una informació no conforme.

Article 37

Sistema de control de qualitat intern

A fi de complir les obligacions dels articles 35 i 36, els operadors agroalimentaris han de tenir:

a) Un sistema de documentació que permeti definir les fases del procés d'elaboració i garantir-ne el control.

b) Un pla de control de qualitat que prevegi, com a mínim, els procediments, la periodicitat i la freqüència de les preses de mostres, les especificacions i la destinació dels productes en el cas que no s'ajustin a la normativa. Aquest pla també ha de justificar si cal o no cal que els operadors tinguin un laboratori de control.

Article 38

Sistema de reclamacions i retirada de productes

Els operadors agroalimentaris han de tenir un sistema de registre i tractament de les reclamacions i han d'establir un sistema de retirada immediata dels productes no conformes que hi ha en el circuit de distribució o comercialització que permeti conèixer amb exactitud la destinació dels productes que s'han de retirar, els quals, abans d'una eventual nova posada en circulació, han d'ésser avaluats novament pel control de qualitat. Aquest sistema també ha d'informar els usuaris, d'una manera adequada i eficaç de les raons de la retirada dels productes.

Article 39

Asserament de la traçabilitat dels productes

1. La traçabilitat dels productes agroalimentaris i dels elements i les matèries per a la producció i la comercialització agroalimentàries s'ha d'assegurar en totes les etapes de la producció, la transformació i la comercialització que afectin la qualitat del producte.

2. Els operadors agroalimentaris estan obligats a establir sistemes i procediments adequats i comprensibles de traçabilitat que permetin conèixer en tot moment la identitat i la localització dels subministradors i dels receptors dels lots o les partides de productes agroalimentaris i les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries amb què treballen, i també les informacions relatives a la vida dels esmentats productes, sobretot la identificació, la naturalesa, l'origen, els registres dels productes, les característiques qualitatives i les condicions de producció i comercialització.

3. Qualsevol informació la validesa de la qual no pugui ésser formalment verificada pels ma-

teixos operadors i pels serveis d'inspecció i control no pot ésser introduïda als sistemes i els procediments d'assegurament de la traçabilitat.

4. Els operadors agroalimentaris han de tenir a disposició dels serveis d'inspecció i control tota la informació relativa al sistema i als procediments d'assegurament de la traçabilitat i totes les dades que aquesta informació contingui.

5. El sistema d'assegurament de la traçabilitat que han de dur els operadors agroalimentaris, sens perjudici de les normes sectorials que siguin aplicables, ha de contenir, almenys, els elements següents:

- La identificació dels productes.
- Els registres dels productes.
- La documentació que acompanya el transport dels productes.

Article 40

Identificació dels productes

1. Els productes agroalimentaris o les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries acabats que són susceptibles d'ésser comercialitzats amb destinació als receptors o els consumidors finals han d'anar identificats convenientment mitjançant l'etiquetatge reglamentari.

2. En el supòsit dels productes a granel, els operadors estan obligats a emprar dispositius físics d'identificació dels dipòsits, les sitges, els contenidors i tota mena d'envasos que continguin productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries. Aquesta identificació s'ha de fer d'una manera clara mitjançant una retolació o un marcatge únics, indelebles i inequívocs i ha de quedar enregistrada i correlacionada amb els registres i, si escau, amb la documentació descriptiva dels productes.

3. No és permès el dipòsit de productes no identificats en cap instal·lació o mitjà de transport.

Article 41

Registres dels productes

1. Els operadors agroalimentaris han de tenir actualitzat un sistema de registres per a la conservació de la informació o la comptabilitat material dels productes agroalimentaris i de les matèries i els elements que emprin per a la producció, la transformació i la comercialització agroalimentàries.

2. Els registres han d'ésser suficients i adequats perquè en tot moment es pugui disposar de la informació necessària per a poder correlacionar la identificació dels productes que hi ha a les instal·lacions amb llurs característiques principals, especialment la identificació i el domicili de qui els subministra o qui els ha de rebre, i la naturalesa, l'origen, la composició, les característiques essencials i qualitatives, la designació i la quantitat del producte.

3. Als registres han de constar les entrades i les sortides dels productes agroalimentaris i les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries de cada instal·lació, i les manipulacions, els tractaments i les pràctiques que s'hi han fet.

4. L'enregistrament de productes que procedeixen d'altres instal·lacions ha de reproduir fidelment les característiques que consten en el document que en va acompanyar el transport o en la documentació comercial.

5. S'han de conservar els registres de les operacions fetes els darrers cinc anys i tenir-los a disposició dels serveis d'inspecció i control.

6. S'han de determinar per reglament les característiques dels registres relacionats amb la traçabilitat i la identificació, perquè siguin un procediment eficaç i operatiu.

Article 42

Documents d'acompanyament

1. En el cas d'exempció de l'etiquetatge reglamentari, per a transportar o fer circular productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries cal portar un document en el qual han de constar les dades necessàries perquè els receptors o els consumidors de la mercaderia en tinguin la informació suficient i adequada. S'han de determinar per reglament les característiques dels dits documents d'acompanyament.

2. Els originals dels documents d'acompanyament de productes rebuts i les còpies dels documents d'acompanyament de productes expedits s'han de conservar durant un període de cinc anys i tenir a disposició dels serveis d'inspecció i control.

3. Es poden establir per reglament altres sistemes d'identificació i codificació dels productes, que substitueixin els documents d'acompanyament dels productes durant el transport i la circulació d'aquests.

Article 43

Prohibició dels productes no conformes

1. Els productes agroalimentaris o les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries que no compleixin el que estableix aquesta Llei o les normes específiques tenen la consideració de no conformes i, en conseqüència, no es poden emprar ni comercialitzar en el sector agroalimentari.

2. Els productes no conformes poden ésser objecte, si escau, d'una regularització immediata o poden ésser destinats a sectors altres que l'agroalimentari, d'una manera controlada; poden ésser reexpedits al seu punt d'origen, o poden ésser destruïts.

3. En el supòsit que un producte agroalimentari, una matèria o un element per a la producció i la comercialització agroalimentàries que pertanyi a un lot, una partida o una remesa concreta no sigui conforme, tots els productes dels mateixos lot, partida o remesa tenen també la consideració de no conformes, tret que l'operador agroalimentari acrediti el contrari.

4. Els productes no conformes s'han d'identificar específicament amb etiquetes o rètols que ho indiquin i s'han d'emmagatzemar d'una manera separada i delimitada per a evitar la confusió amb els productes conformes.

5. Les existències, les entrades i les sortides de productes no conformes han d'ésser objecte d'enregistrament, d'acord amb el que disposa l'article 41.

6. Al document d'acompanyament dels productes no conformes s'ha de fer constar expressament aquesta condició de no-conformitat.

Article 44

Compliments específics

1. Es pot exigir per reglament el compliment de totes o d'algunes de les obligacions que estableix aquest capítol als titulars d'explotacions agrícoles o ramaderes, per a un producte, un sector o una activitat determinats.

2. Sens perjudici que disposicions d'àmbit sectorial determinin requisits específics, les normes de desenvolupament d'aquesta Llei poden establir per a cada producte, sector o tipus d'operador el grau de les obligacions que s'estableixen en aquest capítol, particularment en funció de la naturalesa i el risc especial dels productes o les activitats, de la complexitat dels processos de transformació, de la dimensió de l'operador i del volum i la freqüència dels intercanvis de productes.

CAPÍTOL III

Inspecció i control

Article 45

Competències

1. El departament competent en matèria agroalimentària ha de vetllar pel compliment del que estableix la legislació en matèria de qualitat i conformitat de la producció i la comercialització agroalimentàries en totes les fases de producció, transformació i comercialització, sens perjudici del que estableix la normativa específica en matèria de disciplina de mercat i de defensa dels consumidors i usuaris.

2. Als efectes de la comprovació de l'adequació a la normativa aplicable als productes agroalimentaris, les actuacions d'inspecció i control s'han de fer, especialment, pel que fa als aspectes següents:

a) Les propietats dels productes: naturalesa, identitat, qualitats substancials, composició, contingut en principis útils, espècie, origen i procedència.

b) L'ús adequat de les denominacions d'origen, les denominacions de qualitat, les marques col·lectives i altres distintius atribuïts oficialment.

c) La identitat i l'activitat dels operadors.

d) La quantitat, l'aptitud per a l'ús i les condicions d'ús dels productes.

3. En el supòsit que, per la naturalesa de les investigacions i de conformitat amb els acords que s'estableixin amb altres departaments o altres administracions competents en la matèria, la inspecció i el control oficials es poden estendre al comerç al detall o minorista i als mercats majoristes de destinació, amb comunicació a l'òrgan competent per raó de la matèria.

4. L'Administració de la Generalitat ha d'establir instruments eficaços de coordinació i cooperació amb l'Agència Catalana de Seguretat Alimentària pel que fa a la inspecció i el control dels productes agroalimentaris.

Article 46

Obligacions dels operadors agroalimentaris

Els operadors agroalimentaris tenen l'obligació, a requeriment dels òrgans administratius competents en la matèria o dels inspectors habilitats, de fer les actuacions següents:

a) Subministrar la informació que se sol·liciti i permetre l'accés als locals, als vehicles que s'emporten per al transport de les mercaderies i a la documentació justificativa dels sistemes de producció, transformació o comercialització, als efectes de fer-ne la comprovació.

b) Permetre les visites d'inspecció i la presa de mostres o qualsevol altre tipus de control o assaig sobre els productes agroalimentaris que elaborin, distribueixin o comercialitzin i sobre les primeres matèries, els additius o els materials emprats.

c) Facilitar al personal de l'Administració que fa funcions inspectores la còpia o la reproducció de la documentació relativa als productes agroalimentaris.

d) Justificar les verificacions i els controls efectuats sobre els productes agroalimentaris.

Article 47

Inspecció

1. En exercici de les seves funcions, el personal de l'Administració que fa funcions inspectores té la consideració d'agent de l'autoritat i pot sol·licitar la col·laboració de qualsevol administració pública, de les organitzacions professionals i de les organitzacions de consumidors i, fins i tot, si escau, el suport necessari de les forces i cossos de seguretat.

2. El personal de l'Administració que fa funcions inspectores pot accedir, en exercici de les seves funcions, als locals i les instal·lacions, als vehicles emprats per al transport de les mercaderies i a la documentació industrial o comptable de les empreses que inspeccioni.

3. L'habilitació del personal de l'Administració que fa funcions inspectores correspon al departament competent en matèria agroalimentària, en els termes que es determinin per reglament.

Article 48

Funcions de la inspecció

1. Les funcions de control i inspecció de la qualitat i la conformitat dels productes agroalimentaris són les següents:

a) Verificar els productes acabats, les primeres matèries, els ingredients, els additius, les vitamines, les sals minerals, els oligoelements, els auxiliars tecnològics, els productes intermedis i els altres productes que es puguin emprar com a component.

b) Comprovar les condicions en què es duu a terme cadascuna de les fases de producció, transformació i comercialització que tenen incidència en la qualitat i la conformitat dels productes.

c) Controlar i inspeccionar la designació, la denominació, la presentació i les inscripcions de qualsevol naturalesa dels productes, els envasos, els embalatges, els documents d'acompanyament dels transports, les factures, els documents comercials, la publicitat, els registres, la comptabilitat i la documentació dels sistemes de garantia de la traçabilitat.

d) Establir els programes de previsió que defineixin el caràcter, la freqüència i els criteris de les accions de control que s'han de dur a terme en un període determinat.

e) Detectar i evidenciar els riscos de frau, adulteració o falsificació; les pràctiques no autoritzades, prohibides, antireglementàries o clandestines dels productes agroalimentaris, i les conductes que puguin afectar negativament o que perjudiquin els interessos econòmics del sector agroalimentari o dels consumidors.

f) Localitzar els productes agroalimentaris i les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries no conformes i impedir-ne l'accés als circuits de comercialització.

g) Avaluat els mitjans i els sistemes de control intern utilitzats pels operadors agroalimentaris per a assegurar l'execució correcta de llur activitat, en compliment de la reglamentació aplicable en matèria de qualitat i conformitat dels productes.

h) Verificar la fiabilitat dels sistemes i els procediments de traçabilitat dels productes utilitzats pels operadors agroalimentaris.

i) Impulsar el tràmit de les accions correctives o punitives derivades de les presumptes infraccions detectades en les accions de control.

2. S'han d'establir per reglament els sistemes de control i el procediment d'actuació de la inspecció.

Article 49

Mesures cautelars

1. En exercici de la funció inspectora, es poden adoptar les mesures cautelars que determina aquest article, sobre les quals s'ha d'estendre l'acta corresponent en què constin els motius. Aquestes mesures cautelars han d'ésser proporcionades amb la irregularitat detectada i s'han de mantenir durant el temps estrictament necessari per a la realització de les diligències pertinents o, en el cas que la no-conformitat sigui esmenable, durant el temps necessari per a l'eliminació del fet que va motivar l'actuació, la qual cosa ha d'ésser verificada pel personal que fa les funcions inspectores.

2. Les mesures cautelars poden consistir en les actuacions següents:

a) La immobilització dels productes agroalimentaris, les matèries o els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

b) El control previ dels productes que es pretenguin comercialitzar.

c) La paralització dels vehicles en els quals es transportin productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

d) La retirada del mercat de productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

e) La suspensió temporal del funcionament d'una àrea, un element o una activitat de l'establiment inspeccionat.

f) La suspensió provisional de la comercialització, la compra o l'adquisició de productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

3. Les mesures cautelars adoptades pel personal de l'Administració que fa funcions inspectores no poden durar més de quinze dies i han d'ésser confirmades, modificades o aixecades per l'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador.

4. Les mesures cautelars poden ésser objecte dels recursos administratius que regula la normativa.

5. Les despeses generades per l'adopció de les mesures cautelars són a càrrec de la persona responsable o titular de drets sobre les mercaderies.

Article 50

Destinació dels productes sotmesos a immobilització cautelar

1. Si l'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador confirma la immobilització cautelar que estableix l'article 49, la persona responsable o titular dels drets sobre les mercaderies immobilitzades ha d'optar, segons el grau de factibilitat, per alguna o algunes de les operacions següents:

a) Regularitzar i esmenar la no-conformitat de les mercaderies, i adaptar-les a la normativa vigent mitjançant l'aplicació de pràctiques o tractaments autoritzats.

b) Regularitzar i esmenar la no-conformitat de les mercaderies, i adaptar la designació en l'etiquetatge, els documents d'acompanyament o la presentació a la normativa aplicable.

c) Destinar les mercaderies a sectors altres que l'agroalimentari, especialment per a ús industrial, amb exclusió de l'alimentació humana o animal, segons correspongui.

d) Reexpedir o retornar les mercaderies al lloc d'origen.

e) Destruir les mercaderies.

2. Les despeses generades per les operacions a què fa referència l'apartat 1 són a càrrec de la persona responsable o titular dels drets sobre les mercaderies.

3. Si la persona responsable o titular dels drets sobre les mercaderies no opta per una de les alternatives a què fa referència l'apartat 1, l'òrgan competent en la matèria n'ha de decidir la destinació.

4. Sens perjudici de la iniciació del procediment sancionador, si escau, l'òrgan competent pot ordenar l'aixecament de la mesura cautelar si, com a conseqüència del compromís de la persona responsable o titular dels drets sobre les mercaderies, es constata que les mercaderies immobilitzades han estat regularitzades o se'ls ha donat una de les destinacions que determina l'apartat 1.

Article 51

Multes coercitives

En el supòsit que l'operador agroalimentari no dugui a terme les activitats ordenades per la inspecció o no apliqui les mesures cautelars que se li imposin, l'òrgan competent en matèria agroalimentària pot imposar multes coercitives de fins a 6.000 euros amb una periodicitat de tres mesos fins al compliment total de les obligacions imposades.

TÍTOL IV

Règim sancionador

CAPÍTOL I

Infraccions i sancions

Article 52

Infraccions administratives

Constitueix infracció administrativa en matèria de qualitat i conformitat de la producció i la comercialització agroalimentàries i de control agroalimentari tota acció o omisió tipificada per aquesta Llei o per altres disposicions legals o reglamentàries aplicables.

Article 53

Tipificació d'infraccions

1. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Són infraccions lleus:

a) No presentar el certificat acreditatiu de la inscripció oficial de l'empresa, la indústria, l'establiment, la instal·lació, el local, el mitjà de transport, l'activitat, el producte agroalimentari o la matèria o l'element per a la producció i la comercialització agroalimentàries, quan estigui obligat a la inscripció, o no exhibir-lo en el local corresponent de la manera que estigui establerta.

b) Fer ampliacions o reduccions substancials, traslladar, canviar de titularitat, canviar de domicili social o tancar una indústria agroali-

mentària sense la modificació registral corresponent.

c) No disposar d'un sistema de registre i tractament de les reclamacions i de retirada de productes no conformes.

d) No denunciar a l'autoritat competent qualsevol forma de frau, alteració, adulteració, abús o negligència que perjudiqui o posi en risc la qualitat dels productes, la protecció dels consumidors o els interessos generals, econòmics o socials del sector agroalimentari.

e) No presentar les declaracions d'existències, de producció o de moviment de productes, o presentar-les incompletes, amb inexactituds, errades o omissions, o fora del termini reglamentari.

f) Presentar amb inexactituds, errades o omissions les declaracions que s'hagin de fer abans de l'execució de pràctiques d'elaboració i tractament de productes determinats si els fets constitutius d'infracció no afecten la naturalesa, la qualitat, les característiques, la composició, la procedència o l'origen dels productes consignats.

g) Cometre inexactituds, errades o omissions en les dades o les informacions en l'etiquetatge, els documents d'acompanyament, els documents comercials, els registres, la retolació, la presentació i l'emalatge dels productes agroalimentaris o de les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries si aquestes inexactituds, errades o omissions no es refereixen a indicacions obligatòries o no afecten la naturalesa, la identitat, la qualitat, les característiques, la composició, la procedència o l'origen.

h) No tenir autorització per a etiquetar en els supòsits en què aquesta autorització sigui preceptiva o en què les indicacions que hi constin no siguin les autoritzades.

i) Validar o autenticar els documents d'acompanyament o els documents comercials sense l'autorització de l'òrgan competent en la matèria o bé no validar-los o autenticar-los en el cas que aquest tràmit sigui obligatori.

j) No tenir habilitació o autorització per a portar els registres, si aquest tràmit és preceptiu, o no fer anotacions en el registre si encara no han transcorregut quinze dies des de la data en què s'havien d'haver fet, sempre que els assentaments no registrats es puguin justificar mitjançant una altra documentació.

k) Incórrer en discrepància entre les característiques reals del producte agroalimentari o la matèria o l'element per a la producció i la comercialització agroalimentàries i les que ofereix l'operador agroalimentari, si es refereix a paràmetres o elements el contingut dels quals resta limitat per la reglamentació aplicable i l'excés o el defecte no afecta la pròpia naturalesa, la identitat, la definició reglamentària, la qualitat, la designació o la denominació del producte, o si les diferències no superen el doble de la tolerància admesa per reglament per al paràmetre o l'element de què es tracta.

l) Aplicar tractaments, pràctiques o processos d'una manera diferent a l'establerta, sempre que no afectin la composició, la definició, la identitat, la naturalesa, les característiques o la qualitat dels productes agroalimentaris o les matèries o els elements per a la producció agroalimentària.

m) Incomplir les mesures cautelars, sempre que es tracti d'un incompliment merament formal, no tipificat com a greu.

n) Traslladar físicament mercaderies intervingudes cautelarment, sense l'autorització de l'òrgan competent en la matèria, sempre que no es violin els precintes i que les mercaderies no surtin de les instal·lacions on han quedat intervingudes.

3. Són infraccions greus:

a) Exercir activitats relacionades amb qualsevol de les etapes de la producció, la transformació o la comercialització de productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries sense tenir-ne l'autorització, exercir activitats que no constin expressament en l'autorització o exercir activitats per a les quals l'autorització ha estat cancel·lada.

b) No inscriure els productes, les matèries o els elements de la manera i en els supòsits que s'hagi establert per a cadascun.

c) Incomplir les clàusules d'autorització o els requisits exigibles i els terminis que hi són establerts.

d) No comunicar immediatament a l'autoritat competent la comercialització de productes, matèries o elements que no compleixen la legislació en matèria de qualitat i conformitat.

e) No tenir o no portar un sistema intern de control de qualitat quan sigui exigible fer-ho.

f) No disposar de dades en el sistema d'assegurament de la traçabilitat, com la identitat dels subministradors i els receptors dels productes, o no disposar d'informacions relatives a la vida d'aquests productes, com la identificació, la naturalesa, l'origen, les característiques qualitatives i les condicions de producció i distribució.

g) No disposar d'algun dels elements reglamentaris en el sistema d'assegurament de la traçabilitat, com la identificació, els registres i la documentació d'acompanyament dels productes, o no tenir sistemes i procediments de traçabilitat que siguin adequats, comprensibles i actualitzats.

h) Comercialitzar productes, matèries o elements sense l'etiquetatge corresponent, els documents d'acompanyament, els documents comercials, la retolació, la presentació, els embalatges, els envasos o els recipients que siguin preceptius, o comercialitzar-los amb una informació que indueixi a engany els receptors o consumidors.

i) No conservar durant el període reglamentari els originals dels documents d'acompanyament de productes rebuts i les còpies dels documents d'acompanyament de productes expedits.

j) No poder demostrar l'exactitud de les informacions que consten en l'etiquetatge, els documents d'acompanyament o els documents comercials dels productes agroalimentaris, o les que consten en els productes emprats en la producció o transformació d'aquests.

k) No portar registres o llibres de registre comercials, no tenir talonaris matriu de factures de venda o d'altres documents establerts per les disposicions vigents, tenir aquests documents amb una informació poc llegible o comprensible o gestionar-los defectuosament.

l) No fer les anotacions pertinents en els registres si han transcorregut més de quinze dies des de la data en què reglamentàriament s'havien de fer.

m) No conservar els registres durant el temps reglamentari.

n) No poder correlacionar els productes que hi ha a les instal·lacions amb les característiques principals d'aquests productes que consten en els registres i amb la documentació d'acompanyament o, si escau, en la documentació comercial, o no tenir constatació de les entrades i les sortides dels productes i de les manipulacions, els tractaments i les pràctiques que s'hi han fet.

o) Cometre inexactituds, errades o omissions de dades o d'informacions en l'etiquetatge, els documents d'acompanyament, els documents comercials, els registres, la retolació, la presentació i els embalatges, si aquests inexactituds, errades o omissions es refereixen a indicacions obligatòries.

p) No identificar els dipòsits, les sitges, els contenidors i tota mena d'envasos de productes a granel o identificar-los poc clarament o sense marcatge indeleble i inequívoc.

q) Dipositar productes no identificats en qualsevol instal·lació o mitjà de transport.

r) No presentar, o presentar fora del termini establert, les declaracions que s'hagin de realitzar abans de l'execució de pràctiques d'elaboració i tractament de determinats productes, o tenir inexactituds, errades o omissions en les declaracions, si els fets constitutius d'infracció afecten la naturalesa, la qualitat, les característiques, la composició, la procedència o l'origen dels productes consignats.

s) Emprar en l'etiquetatge, els envasos, els embalatges, la presentació, l'oferta, la publicitat dels productes agroalimentaris o les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries indicacions, raons socials, noms o denominacions comercials, expressions, signes, marques, símbols, emblemes, denominacions, designacions, qualificacions, classes de producte, indicacions de l'origen o la procedència, indicacions sobre el sistema de producció o elaboració que:

Primer. No corresponguin al producte o que, per la seva similitud fonètica, gràfica o ortogràfica, puguin induir a confusió, encara que vagin precedits pels termes tipus, estil, gènere, imitació, succedani, o altres d'anàlegs.

Segon. No corresponguin a la veritable identitat de l'operador.

Tercer. No corresponguin al veritable lloc de producció, fabricació, elaboració, envasament, comercialització o distribució.

Quart. No siguin verificables.

t) Modificar la veritable identitat dels productes agroalimentaris o de les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries que serveixi per a identificar-los.

u) En general, falsificar productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries, induir a confusió o engany pel que fa a aquests productes, i també expedir-los o comercialitzar-los, fins i tot en el cas que la falsificació sigui coneguda pels receptors, els compradors o els consumidors.

v) Cometre frau en les característiques dels productes agroalimentaris o les matèries i els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries, especialment les relatives a la identitat, la naturalesa, l'espècie, la composició, el contingut, la designació, la definició reglamentària, la qualitat, la riquesa, el pes, el volum o la quantitat, l'excés d'humitat, el contingut en principis útils, l'aptitud per a l'ús o qualsevol altra

discrepància que hi hagi entre les característiques reals del producte agroalimentari o de la matèria o els elements de què es tracti i les que ofereix l'operador agroalimentari, i també tot acte de naturalesa similar que impliqui una transgressió o un incompliment del que disposa la legislació vigent.

x) Emprar o comercialitzar productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries que no siguin conformes, i tenir productes, substàncies, equips, maquinària, matèries o elements no autoritzats per la legislació específica per a activitats relacionades amb les etapes de producció, transformació o comercialització agroalimentàries.

y) Comercialitzar productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries que han estat objecte de pràctiques o tractaments no autoritzats, o bé que estan etiquetats, marcats o identificats amb noms o indicacions no conformes, encara que aquesta circumstància sigui coneguda pels receptors, els compradors o els consumidors.

z) Tenir mitjans de producció o elaborar productes o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries, mitjançant tractaments o processos que no estiguin autoritzats per la legislació vigent, i també addicionar o sostreure substàncies o elements que en modifiquin la composició.

a') Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació requerida pels òrgans competents o els agents respectius, per al compliment de les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en les matèries a què es refereix aquesta Llei, i subministrar informació inexacta o documentació falsa, i concretament les actuacions següents:

Primera. No permetre l'accés als locals, les instal·lacions o els vehicles de transport.

Segona. No permetre que es prenguin mostres o que es facin altres tipus de controls sobre els productes.

Tercera. No justificar les verificacions i els controls efectuats sobre els productes posats en circulació.

Quarta. No proporcionar en el moment de la inspecció tota la documentació i les dades i les informacions que el personal de l'Administració pública que fa funcions inspectores necessita per a dur a terme les seves funcions d'investigació, o no permetre'n la comprovació.

Cinquena. No proporcionar al personal que fa funcions d'inspecció, en el termini que aquest li atorga, les dades o les informacions que requereix.

Sisena. No aportar la documentació requerida pel personal que fa funcions inspectores en el moment de la inspecció o no aportar-la en el termini que se li indiqui.

b') Manipular, traslladar o tenir qualsevol forma de mercaderia cautelarment intervinguda sense l'autorització de l'òrgan competent en la matèria.

c') Expedir, les entitats de control i certificació, certificats o informes el contingut dels quals no s'ajusti a la realitat dels fets i realitzar controls o inspeccions incomplets o amb resultats inexactes, per una constatació dels fets insuficient o per una aplicació deficient de normes tècniques.

d') Reincidir en una infracció lleu. Es considera reincidència la comissió, en el termini de tres anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa si així ha estat declarat per resolució ferma.

4. Són infraccions molt greus:

a) Emprar, si no se'n té dret, indicacions, noms comercials, marques, símbols o emblemes que facin referència als noms protegits per una denominació d'origen protegida (DOP), una indicació geogràfica protegida (IGP), una especialitat tradicional garantida (ETG), una denominació geogràfica o una marca de qualitat alimentària que tinguin altres sistemes de protecció de qualitat agroalimentària, o que tinguin similitud fonètica o gràfica amb els noms protegits o amb els signes o emblemes que els siguin característics, que puguin induir a confusió sobre la naturalesa, la qualitat o l'origen dels productes, encara que vagin acompanyats dels termes tipus, estil, gènere, imitació, succedani, o altres d'anàlegs.

b) Tenir, negociar, utilitzar indegudament o falsificar els documents, les etiquetes i els altres elements d'identificació propis de les denominacions d'origen protegides (DOP), les indicacions geogràfiques protegides (IGP) i les especialitats tradicionals garantides (ETG), les denominacions geogràfiques, les marques de qualitat alimentària o altres sistemes de protecció de la qualitat agroalimentària.

c) Qualsevol acció, feta tant pels elaboradors com pels membres dels consells reguladors, que causi desprestigi o perjudici a la denominació d'origen protegida (DOP) o a la indicació geogràfica protegida (IGP), o que tendeixi a produir confusió sobre la naturalesa veritable del producte.

d) Cometre infraccions greus que, en tot o en part, siguin concurrents amb infraccions greus de la normativa sanitària o que hagin servit per a facilitar-les o encobrir-les.

f) Cometre infraccions greus que impliquin l'extensió de l'alteració, l'adulteració, la falsificació o el frau a realitzar per tercers als quals es faciliten la substància, els mitjans o els procediments per a realitzar-los, encobrir-los o emmascarar-los.

g) Subministrar a indústries agroalimentàries, a títol oneros o gratuït, productes agroalimentaris o matèries o substàncies no permeses per a l'elaboració dels productes per als quals estan autoritzades aquestes indústries.

h) Negar-se absolutament a l'actuació dels serveis públics d'inspecció.

i) Coaccionar, amenaçar, injuriar, prendre represàlies, agredir el personal de l'Administració que fa funcions d'inspecció, els instructors dels expedients sancionadors, el personal dels consells reguladors o les entitats de control i certificació, o fer-los qualsevol altra forma de pressió.

j) Reincidir en una infracció greu. Es considera reincidència la comissió en el termini de tres anys de més d'una infracció de la mateixa naturalesa si així ha estat declarat per resolució ferma.

Article 54

Responsabilitat

1. Són responsables de les infraccions comeses pel que fa als productes envasats i amb el dispostiu de tancament íntegre:

a) La firma o la raó social que figura en l'etiquetatge o en els documents d'acompanyament,

excepte en el cas que es demostrï que els tenidors han falsificat el producte o l'han conservat malament, sempre que en l'etiquetatge se n'especifiquin les condicions de conservació. En el supòsit que s'hagin falsificat l'etiquetatge o els documents d'acompanyament, la responsabilitat correspon a qui hagi fet la falsificació.

b) Els elaboradors o els fabricants que no figurin en l'etiquetatge o en els documents d'acompanyament, si se'n prova la connivència.

c) Les persones que comercialitzen productes no conformes, si de l'etiquetatge o els documents d'acompanyament es dedueix directament la infracció.

d) Els comercialitzadors del producte, en el cas que el producte envasat no dugui les dades necessàries per a identificar els responsables, llevat que se'n pugui identificar els envasadors, sens perjudici de la responsabilitat que correspongui als tenidors.

2. Són responsables de les infraccions comeses pel que fa als productes a granel o envasats els operadors agroalimentaris que tinguin el producte, excepte que aquests puguin demostrar la responsabilitat de tenidors anteriors, sens perjudici de la responsabilitat que correspongui a l'actual.

3. Si una infracció és imputada a una persona jurídica, poden ésser considerades també responsables les persones que n'integren els òrgans rectors o de direcció i els tècnics responsables de l'elaboració o la fabricació i del control intern.

4. Els transportistes que portin mercaderies sense la documentació adequada són considerats responsables si se'n prova la connivència amb els responsables.

5. Si, en la comissió d'una mateixa infracció, hi ha participat més d'una persona, física o jurídica, la responsabilitat és solidària.

6. La imposició de qualsevol de les sancions establertes per aquesta Llei no exclou la responsabilitat civil o penal dels sancionats ni la indemnització que se'ls pugui exigir per danys i perjudicis.

Article 55

Sancions

1. Les infraccions contra les disposicions d'aquesta Llei tenen les sancions pecuniàries següents:

a) Les infraccions lleus, amb una sanció pecuniària de 150 a 4.000 euros.

b) Les infraccions greus, amb una sanció pecuniària de 4.001 a 60.000 euros. Es pot ultrapassar aquest import fins al quintuple del valor de les mercaderies no conformes.

c) Les infraccions molt greus, amb una sanció pecuniària de 60.001 a 1.200.000 euros. Es pot ultrapassar aquest import fins al dècuple del valor de les mercaderies no conformes.

2. La imposició de les sancions pecuniàries s'ha de fer de manera que la comissió de les infraccions no resulti més beneficiosa per als infractors que no pas el compliment de les normes infringides, sempre d'acord amb el principi de proporcionalitat i amb la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció a imposar.

3. En els supòsits d'infraccions qualificades com a greus es pot acordar, com a sanció accessòria, el tancament temporal de l'empresa, l'establiment o la indústria que hagi comès les infraccions, pel període màxim d'un any. En el cas

d'infraccions molt greus el període màxim és de fins a cinc anys.

4. No tenen caràcter de sanció el tancament, el cessament, la clausura, la suspensió o la interrupció temporal de les activitats empresarials, les instal·lacions, els locals o els establiments que no tinguin les autoritzacions administratives o els registres preceptius mentre no es compleixin els requisits exigits.

5. En els supòsits d'infraccions qualificades com a greus o molt greus, comeses per persones inscrites en els registres de les denominacions d'origen protegides (DOP), les indicacions geogràfiques protegides (IGP), les especialitats tradicionals garantides (ETG), les denominacions geogràfiques, les marques de qualitat alimentària i altres sistemes de protecció de la qualitat agroalimentària, es pot acordar, com a sanció accessòria, la suspensió temporal del dret d'ús de la denominació o la marca, o la baixa definitiva dels registres d'aquesta. La suspensió temporal del dret d'ús de la denominació o de la marca comporta la suspensió del dret d'emprar etiquetes i altres documents de la denominació. La baixa definitiva en els registres del consell implica excloure'n els infractors i, com a conseqüència, la pèrdua dels drets inherents a la denominació o a la marca.

6. En el cas que s'hagin intervingut cautelarment productes agroalimentaris i matèries o elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries relacionats amb la infracció sancionada, l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador n'ha d'acordar la destinació i pot comissar les mercaderies que, per llurs circumstàncies, no poden ésser objecte d'utilització o comercialització, i ha de determinar la destinació final que s'ha de donar a la mercaderia comissada.

7. Les despeses ocasionades per les actuacions relacionades en aquest apartat són a compte dels infractors.

8. En el supòsit que els infractors no compleixin les obligacions que se'ls imposen com a sanció o que ho facin d'una manera incompleta, se'ls poden imposar multes coercitives amb la finalitat que compleixin íntegrament la sanció.

9. Les multes coercitives s'han d'imposar amb una periodicitat de tres mesos fins que es compleixi totalment la sanció, són independents de les sancions pecuniàries procedents com a sanció per la infracció comesa i compatibles amb aquestes, i no poden ésser superiors a 6.000 euros.

Article 56

Gradació de les sancions

Per a graduar la quantia de les sancions, s'han de tenir en compte els criteris següents:

a) L'existència d'intencionalitat o de negligència.

b) La naturalesa dels perjudicis causats o que es podrien haver causat, especialment l'efecte perjudicial que la infracció hagi pogut produir als operadors agroalimentaris i als consumidors.

c) La reincidència de faltes molt greus. Es considera reincidència la comissió en el termini de tres anys d'una infracció de la mateixa naturalesa si així ha estat declarat per resolució ferma.

d) El volum de vendes o de producció i la posició de l'empresa infractora en el sector.

e) El reconeixement i l'esmena de les infraccions abans que es resolgui el procediment sancionador corresponent.

f) El valor i el volum o la quantitat de les mercaderies o els productes afectats per la infracció.

g) La manca dels controls i les precaucions exigibles en l'activitat, el servei o la instal·lació de què es tracti.

h) El grau d'incompliment dels advertiments previs.

i) L'import del benefici il·lícit obtingut per la comissió de les infraccions una vegada hagi estat quantificat, el qual no pot ésser mai superior a la sanció imposada.

j) La generalització en un sector determinat d'un mateix tipus d'infracció.

Article 57

Concurrència d'infraccions

Si concorren dues o més infraccions imputables a la mateixa persona i alguna d'aquestes fos el mitjà necessari per a cometre'n una altra, s'ha d'imposar com a sanció conjunta la corresponent a la infracció més greu, en el seu grau màxim.

Article 58

Efectes de les sancions

L'òrgan sancionador pot proposar a l'autoritat corresponent, en el cas de les infraccions greus o molt greus, sense que tingui caràcter sancionador, la denegació, la supressió, la cancel·lació o la suspensió total o parcial d'ajuts oficials, crèdits, subvencions i altres ajuts, que tingui reconeguts o que hagi sol·licitat l'operador agroalimentari sancionat.

Article 59

Prescripció

1. Els terminis de prescripció de les infraccions són de cinc anys per a les molt greus, de tres anys per a les greus i d'un any per a les lleus, a comptar de la data de comissió de la infracció.

2. Els terminis de prescripció de les sancions són els mateixos que estableix l'apartat 1 per a les infraccions respectives, a comptar de la data en què la resolució sancionadora esdevingui ferma.

3. En el cas de concurrència d'infraccions lleus, greus o molt greus o que alguna d'aquestes infraccions sigui el mitjà necessari per a cometre'n una altra, el termini de prescripció és el que s'estableix per a les infraccions molt greus o greus.

CAPÍTOL II

Procediment sancionador

Article 60

Principis del procediment sancionador

1. S'ha de regular per reglament el procediment sancionador aplicable als àmbits d'actuació d'aquesta Llei. En tots els casos, aquest procediment s'ha d'ajustar als principis que informen les normes generals sobre el procediment sancionador, i especialment a:

- Les diligències preliminars.
- El contingut de les fases del procediment.
- La pràctica de la prova.
- Les ampliacions dels terminis, si la complexitat del procediment ho requereix.

2. Els fets constatats pel personal de l'Administració pública que fa funcions inspectores que s'hagin fet constar en una acta es consideren certs i tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que en defensa dels drets o els inte-

ressos respectius puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats, llevat que de les proves practicades en resulti el contrari.

3. Si es determina que els fets objecte d'un procediment sancionador poden ésser constitutius de delictes o falta, l'Administració ha de traslladar les actuacions al ministeri fiscal i deixar en suspens el procediment sancionador fins que l'autoritat judicial es pronunciï. La sanció de l'autoritat judicial exclou la imposició de sancions administratives. Si la resolució judicial és absoluta, l'Administració pot continuar la tramitació del procediment sancionador, respectant els fets que els tribunals o els jutjats hagin declarat provats.

4. En el supòsit que el procediment sancionador s'hagi iniciat com a conseqüència de resultats analítics, si els inculpats no accepten aquests resultats, poden sol·licitar la realització d'anàlisis contradictòries de la manera que s'estableixi per reglament.

Article 61

Procediment abreujat

En el cas d'infraccions lleus, l'expedient es pot instruir mitjançant el procediment abreujat si els fets han estat reflectits en l'acta corresponent o es dedueixen de la documentació aplegada en la inspecció o dels resultats de les anàlisis. Aquest procediment s'ha d'establir per reglament.

Article 62

Advertiments

Si, com a conseqüència d'una inspecció, es comprova l'existència d'irregularitats, l'òrgan competent pot advertir l'empresa en el sentit que corregeixi els defectes detectats, sempre que no hagi estat advertida en el darrer any per un fet igual o similar i que la infracció sigui tipificada com a lleu.

Article 63

Caducitat de l'expedient

Si, passat un any de l'inici d'un expedient, no hi recau cap resolució expressa, s'entén que aquest ha caducat, de conformitat amb l'article 44 de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, excepte en els supòsits en què el procediment s'hagi paralitzat per una causa imputable a la persona interessada o que, en la fase de pràctica de proves, se n'hagin de practicar.

Article 64.

Competències

1. Als efectes del que disposa aquesta Llei, correspon al director o directora general competent en matèria de qualitat agroalimentària acordar l'inici dels procediments sancionadors i designar-ne l'instructor o instructora.

2. Són competents per a imposar les sancions que estableix aquesta Llei els òrgans següents:

- El director o directora general competent en matèria de qualitat agroalimentària, en el cas d'infraccions lleus i greus.
- El conseller o consellera competent en matèria agroalimentària, en el cas d'infraccions molt greus.
- El Govern, en el cas d'infraccions que comportin el tancament de l'empresa, d'acord amb l'article 55.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Els reglaments de les denominacions d'origen i de les indicacions geogràfiques protegides aprovats pels òrgans de la Generalitat competents en la matèria han d'ésser ratificats per l'Administració general de l'Estat, en els termes que estableix la normativa aplicable a aquests efectes.

Segona

Es faculta el Govern perquè modifiqui l'actual distintiu de la marca de qualitat alimentària o perquè en creï un de nou, després d'haver consultat la Comissió Catalana de la Marca de Qualitat Alimentària.

Tercera

Es faculta el Govern perquè estableixi per reglament nous sistemes de protecció de la qualitat agroalimentària.

Quarta

S'han d'establir protocols de coordinació dels controls i els sistemes d'informació entre els departaments de l'Administració de la Generalitat competents en les matèries relacionades amb l'objecte d'aquesta Llei per a garantir la traçabilitat dels productes agroalimentaris i el compliment de la normativa aplicable.

Cinquena

El Registre de productes enològics resta sense efectes a Catalunya, i, per tant, no és exigible fer-hi la inscripció dels productes fabricats o comercialitzats a Catalunya.

Sisena

Les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen supletòriament a les normes que regulen la producció agrària ecològica i la producció integrada.

Setena

S'han d'establir per reglament el Registre d'Envasadors i Embotelladors de Vins i Begudes Alcohòliques i el Registre de Distintius d'Origen i Qualitat Agroalimentària de Catalunya, ambdós amb rang de secció, i se n'ha de regular l'organització i el funcionament.

Vuitena

Per reglament es pot ampliar el concepte de producte agroalimentari a altres productes que puguin ésser objecte d'un distintiu d'origen i qualitat, als quals s'han d'aplicar les disposicions d'aquesta Llei, sens perjudici de la regulació dels productes que fa la Llei 15/2002, del 29 de juny, d'ordenació vitivinícola.

Novena

Es crea el Registre de Distintius d'Origen i Qualitat de Catalunya, l'organització i el funcionament del qual s'han d'establir per reglament.

Desena

Totes les normes de caràcter reglamentari que aquesta Llei estableix han d'ésser aprovades en el termini de divuit mesos.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Els consells reguladors que hi ha en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei han

d'adaptar llur reglament al que s'hi disposa, en el termini de divuit mesos. Mentre no se'n faci aquesta adaptació, els reglaments actuals mantenen la vigència.

Segona

Mentre els consells reguladors no estableixin les quotes internes definitives, s'estableixen com a quotes provisionals de cada consell regulador els fets i els imports vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tercera

Aquesta Llei no és aplicable als procediments sancionadors ja iniciats en el moment que entri en vigor, els quals es regeixen per la normativa anterior.

Quarta

Mentre no es desenvolupin els articles 37, 38, 39, 40, 41 i 42, els operadors han d'establir els sistemes necessaris per a assegurar el compliment de les obligacions que s'hi estableixen.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

S'autoritzen el Govern i el conseller o consellera competent en matèria agroalimentària perquè dictin les normes que calguin per al desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei.

Segona

Es faculta el Govern perquè, mitjançant decret, actualitzi l'import de les sancions que estableix aquesta Llei.

Tercera

Queda derogat l'article 8 del Decret 163/1986, del 26 de maig, sobre l'artesania alimentària.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 13 de juny de 2003

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP GRAU I SERIS

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

(03.164.079)

LLEI

15/2003, de 13 de juny, de modificació de la Llei 6/1993, del 15 de juliol, reguladora dels residus.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

La Llei 6/1993, del 15 de juliol, reguladora dels residus, i el Decret legislatiu 2/1991, pel

qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents en matèria de residus industrials, han conformat fins ara els eixos fonamentals de la política de la Generalitat en aquesta matèria de residus.

Aquestes normes estableixen els principis rectoris de la gestió dels residus a Catalunya, d'acord amb la política mediambiental de la Unió Europea, i creen els instruments per a executar-la i preveure'n el desenvolupament, tant pel que fa als programes generals d'actuació com pel que fa a la normativa.

Des de l'any 1993, s'han produït diversos i importants canvis fàctics i normatius tant en els àmbits estatal i autonòmic com en el comunitari. Aquests canvis han provocat que determinats preceptes de la Llei 6/1993 i del Decret 2/1991 hagin esdevingut inaplicables o bé que calgui adequar-los a la nova realitat.

És per això que aquesta Llei té per finalitat fer una revisió general de la llei marc, en vista de la nova normativa en matèria de residus i de l'experiència assolida els darrers anys, i fer un balanç de la seva aplicació per tal d'optimitzar-la i de continuar treballant en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya.

Aquesta Llei incorpora i adequa les disposicions del Decret legislatiu 2/1991 que encara són vigents, per tal de donar coherència al marc normatiu aplicable i evitar la dispersió normativa. Així mateix, ajusta la regulació de les activitats de gestió de residus a la Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental.

D'altra banda, defineix el concepte de residu comercial i estableix una regulació específica per a aquests residus a fi de millorar-ne la gestió i garantir que els productors i els posseïdors n'assumeixen tota la responsabilitat en la gestió, sens perjudici que els ens locals n'assumeixin la gestió directa, de manera que es respectin llurs competències en matèria de residus municipals. El mateix règim s'aplica als residus d'origen industrial assimilables als municipals.

Així mateix, s'adequa la resta de la regulació catalana a les determinacions de la Llei de l'Estat 10/1998, de 21 d'abril, de residus, com ara el concepte de residu municipal, l'àmbit del qual s'amplia en comparació amb l'anterior normativa catalana.

Aquesta Llei, a més, té en compte les darreres directives i decisions comunitàries en matèria de residus, de manera que, d'acord amb la Directiva 31/1999/CE, relativa a l'abocament de residus, s'incorpora el concepte de residu inert i s'adequa la llista de residus no admissibles als abocadors. Així mateix, es modifiquen els conceptes de valorització i disposició del rebuig, fent una remissió necessària a la Decisió de la Comissió 96/350/CEE, i se suprimeix el contingut dels annexos I i II de l'antiga Llei.

Finalment, mitjançant la disposició addicional primera d'aquesta Llei, la Junta de Residus, en la mateixa línia dels canvis soferts per altres entitats de dret públic en l'àmbit del medi ambient, passa a denominar-se Agència de Residus de Catalunya i les referències de les disposicions vigents a la Junta de Residus s'han d'entendre fetes a la nova denominació.

Article 1

Modificació de l'article 3 de la Llei 6/1993

1. Es modifiquen les lletres f i g de l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 6/1993, reguladora dels residus, que resten redactades de la manera següent:

"f) Valorització: qualsevol dels processos enumerats per l'annex II.B de la Decisió de la Comissió 96/350/CEE, de 24 de maig, per la qual s'adapten els annexos II.A i II.B de la Directiva 75/442/CEE, relativa als residus, i publicats en l'annex I.B de l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la llista europea de residus.

"g) Disposició del rebuig: qualsevol dels processos enumerats per l'annex II.A de la Decisió de la Comissió 96/350/CEE i publicats en l'annex I.A de l'Ordre MAM/304/2002."

2. Es modifica la lletra a de l'apartat 3 de l'article 3 de la Llei 6/1993, que resta redactada de la manera següent:

"a) Residus municipals: residus generats als domicilis particulars, els comerços, les oficines i els serveis, i també els que no tenen la consideració de residus especials i que per llur naturalesa o composició es poden assimilar als que es produeixen en els dits llocs o activitats. Tenen també la consideració de residus municipals els residus procedents de la neteja de vies públiques, zones verdes, àrees recreatives i platges; els animals domèstics morts; els mobles, els estris i els vehicles abandonats; els residus i els enderrocs procedents d'obres menors i reparació domiciliària."

3. S'afegeixen les lletres g, h i i a l'apartat 3 de l'article 3 de la Llei 6/1993, amb el text següent:

"g) Residus comercials: residus municipals generats per l'activitat pròpia del comerç al detall i a l'engròs, l'hoteleria, els bars, els mercats, les oficines i els serveis. Són equiparables a aquesta categoria, als efectes de la gestió, els residus originats a la indústria que tenen la consideració d'assimilables als municipals d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

"h) Centre de recollida i transferència: instal·lació en la qual es descarreguen i emmagatzemen els residus per a transportar-los a un altre lloc perquè se'n faci la valorització o la disposició del rebuig, amb agrupament previ o sense.

"i) Residus industrials: materials sòlids, gasosos o líquids resultants d'un procés de fabricació, de transformació, d'utilització, de consum o de neteja el productor o posseïdor dels quals té voluntat de desprendre-se'n i que, d'acord amb aquesta Llei, no poden ésser considerats residus municipals."

4. Es deixen sense contingut els annexos I i II de la Llei 6/1993.

Article 2

Modificació de l'article 5 de la Llei 6/1993

Es modifica l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei 6/1993, que resta redactat de la manera següent:

"2. També s'han de regular per disposició reglamentària les diferents activitats de gestió de residus."

Article 3

Modificació de l'article 6 de la Llei 6/1993

Es modifica l'article 6 de la Llei 6/1993, que resta redactat de la manera següent: